

PŘÍBĚH JAKO NÁSTROJ PREVENCE SOCIÁLNĚ PATOLOGICKÝCH JEVŮ

Cílová skupina:	Děti všech věkových kategorií
Místo realizace:	Vnitřní prostory v MŠ. Školní zahrada. Přílehlé okolí MŠ.
Termín:	ÚNOR - BŘEZEN
Činnosti:	Tvořivá dramatika. Prožitkové učení. Práce s knihou. Poslech čteného příběhu.
Výstupy:	Chovat se obezřetně. Ochraňovat své zdraví. Nepodléhat projevům násilí a zla. Řešit problémy. Odpovídat za sebe a své jednání. Dokázat rozlišit, co zdraví prospívá a co mu škodí.

1) Příběh „TAM, KDE ŽIJÍ DIVOČINY“

Cíl:	Prevence sociálně patologických jevů prostřednictvím vytváření prosociálních postojů ve vztahu k ostatním lidem (respekt a tolerance). Rozvoj zdravých životních návyků
Výstup:	Umět rozpoznat projevy násilí a vhodně na ně reagovat. Respektovat odlišnosti jiných lidí. Seznámit se se zásadami chování v situacích, které ohrožují zdraví nebo život.
Pomůcky:	Encyklopedie, židličky, pastelky, papír, krabice, provázek nebo izolepa.

Poslouchejte, teď vám povím příběh o Maxovi.

(dlaně za uši – posloucháme)

Možná je tu mezi námi, to se pozná velmi záhy.

(ukazujeme prstem na kamarády)

Kdo si nechce prsty spálit, ten se musí kámen vzdálit.

(uděláme pohyb, jako když si popálíme prsty)

Max však nedbal této rady a vydal se světem hlady.

(jdeme v kruhu za sebou, na slovo hlady se posadíme)

Možná, že se tenhle příběh odehrál daleko, ale možná také velice blízko. Žila jednou jedna maminka se svým synkem Maxem. A jednou večer si Max vlezl do své vlčí kůže.

Diskuse:	Co se s ním asi stalo? Co to znamená obléci si vlčí kůži? Byl z něho vlk? Znáte nějakou pohádku o vlkovi? Jaký je v pohádkách?
----------	--

Další možnosti: Za pomoci encyklopedií a knih zjistí, jak se chovají vlci.
Zatancovat si vlčí tanec.
Pantomima.

Poznámka: Až vyčerpáte nápady, vysvětlete dětem, co se tím myslí doopravdy, pokud na to nepřijdou samy.

Max vyskočil na postel.
(děti vylezou na židličky)
Potom se začal válet po podlaze.
(kutálení po koberci)
Nakonec začal běhat po pokoji.
(děti běhají po třídě)

Diskuse: Už jste někdy zlobily? Co děláte, když si myslíte, že zlobíte? Zlobily jste někdy schválně jako Max?

A Max zlobil a zlobil a zlobil, až ho maminka okřikla: „Ty divočino!“
Max jí řekl: „Já tě sním!“ A tak ho maminka poslala bez večeře spát.
Tu noc vyrostl v Maxově pokoji les, rostl a rostl, až strop zmizel pod listím a stěny se otevřely do světa. Kolem se valil oceán a na něm plula loďka pro Maxe.
(Utvoříme loď, všichni se společně posadí za sebe a drží kamarády před sebou za ramena, naklání se podle vln a můžeme si přitom zazpívat písničku.)
Plavil se celý den a noc, týden po týdnu a skoro rok až tam, kde žijí divočiny.

Písnička:

Jeden, dva, tři, čtyři, pět,
objedeme celý svět.
Kam doplujem, nevíme,
to se brzo dozvíme.

Dva, tři, čtyři, pět a šest,
kdo chce, ten se může svézt.
Ať si rychle nastoupí,
kdo nechce, ten prohloupí.

Činnost: Nakresli sám sebe, jak zlobíš.

Poznámka: Je vhodné obrázky dětí s jejich zlobením uložit do krabice a převázat nebo přelepit, aby zlobení nemohlo ven. Krabici pak uložíme na viditelné místo.

2) Příběh „DIVOČINA ESERGA“ (agrese)

Cíl: Seznámit se s pravidly chování ve vztahu k druhým.

Výstup: Umět se bránit projevům verbálního i fyzického násilí, ubližování a ponižování.
Umět tyto projevy rozpoznat.

Pomůcky: Modelína

A když tam doplul, potkal první divočinu. „Já jsem Eserga.“ řekla a spustila na něj svůj strašlivý řev

(představíme si, že jsme divočiny, a zkusíme si také pořádně zařvat)

a cenila své strašlivé zuby

(děti vycení zuby).

Koulela svýma strašlivýma očima

(přidáme zakoulení očima)

a tasila své strašlivé drápy.

(Napodobme drápy).

Eserga lákala Maxe, aby se k ní přidal, že bude silný a nebude muset nikoho poslouchat, jenom ji. Max souhlasil, ale brzy zjistil, že to neměl dělat. Eserga nejprve začala Maxovi nadávat a potom ho dokonce začala i bít.

Diskuze: Už jste někdy taky někomu nadávaly a proč? Už někdo někomu nadával? Líbí se mi, když mi někdo nadává? Proč si vlastně lidé nadávají a ubližují? Šlo by to řešit jinak? Jak?

Pohybová hra: Jedno z dětí dělá Esergu. Je vhodné, když se napoprvé role ujme paní učitelka. Eserga odříkává říkanku, ostatní děti mají za úkol poschovávat se po třídě.

Eserga je hodně zlá,
kdo se na mě podívá,
ten to schytá,
tři, dva, teď.

Na slovo teď Eserga vybíhá a snaží se chytit dítě, které se nestačilo schovat. Když ho chytí, odvede si ho do vyhrazeného prostoru, například kruhu uprostřed hrací plochy. Ostatní děti vytvoří kruh okolo Esergy, drží se za ruce. Ta zůstane uprostřed spolu s chyceným dítětem. Děti chodí okolo ve velkém kruhu a odříkávají:

Esergo už nebuď zlá,
pojď si s námi pěkně hrát.

Pak děti vezmou Esergu mezi sebe a zatočí se s ní:

Esergy se nebojíme,
všichni se s ní zatočíme.

Činnost: Děti utvoří kruh, který se bude pomalu zvětšovat. Poté si sednou a obejmou si kolena. Položíme otázku, na koho myslíme, když máme strach? A čekáme na správnou odpověď, např. na maminku na tatínka, to znamená na ty, kteří jsou mi nejbližší. Děti se rozhlédnou kolem sebe. Koho mám nejbližše sebe? A pevně obejmout toho, kdo je nejbližše. Jen tak můžeme Maxovi pomoci.

Když Max přemohl strach, řekl divočině: „Ticho!“ A zkrotil ji svým kouzelným trikem: upřeně se zadíval do jejich žlutých očí, ani nemrkl.

Činnost: Děti si zkusí vymodelovat nějakou divočinu podle vlastní fantazie, zkusí jí vymyslet vlastní jméno, z vymodelovaných divočin uspořádáme výstavu.

3) Příběhy „DIVOČINA AGORD“ (droga) a „SETKÁNÍ S DROGEROU“

- Cíl:** Rozvoj zdravých životních návyků a postojů potřebných k položení základu zdravého životního stylu.
Primární prevence.
Seznámení s riziky (cizí lidé a dárky, které nabízejí, volné pohozené injekční stříkačky)
Rozvoj koordinace pohybů
- Výstup:** Umět rozlišit, co prospívá zdraví a co mu škodí.
Umět vyjádřit nesouhlas v situacích, které to vyžadují.
Odmítnout se podílet na činnostech ohrožujících zdraví.
Chovat se obezřetně.
Spolupracovat.
Porozumět slyšenému.
Uvědomovat si nebezpečí.
- Pomůcky:** Židličky, kladina, kužely, švédská bedna, temperové a prstové barvy, hadříky, silné štětce, plastové kelímky s dírkou ve dnu, voda, velký rýsovací papír.

Druhá divočina řekla: „Já jsem Agord!“ A spustila na Maxe svůj strašlivý řev
(představíme si, že jsme divočiny a zkusíme si také pořádně zařvat)
a cenila své strašlivé zuby
(děti vycení zuby),
koulela svýma strašlivýma očima
(přidáme zakoulení očima)
a tasila své strašlivé drápy
(napodobíme drápy).
Agord je veselá, pořád se směje a Maxovi se moc líbí.

Pohybová hra: Děti rozdělíme do dvou skupin. Každý si vybere svého partnera předem nebo může jít o náhodný výběr. Jedna skupina láká prstem druhou skupinu dětí.

Když si půjdeš se mnou hrát, naučím tě, jak se smát.

Druhá skupina se na říkanku pomalu přibližuje, až jsou na dosah. První skupina dětí na ně začne dělat směšné obličejy, až je rozesměje, pak se vymění. Nesmí se však kamaráda dotknout.

Max by byl rád jako Agord pořád veselý. Agord nabízí Maxovi, aby ochutnal různé barevné bonbony a pití z různých barevných lahviček a voňavé cigarety. Slibuje Maxovi, že potom bude také tak veselý a nic ho nebude trápit. Max všechno ochutná, ale je mu strašně špatně, bolí ho hlava a břicho.

Diskuze: Už bylo někomu z vás špatně? Kdy to bylo a proč? Už někdy někdo ochutnal alkohol nebo cigarety? Při jaké příležitosti? Chutnalo vám to? Proč pijí dospělí alkohol a kouří cigarety?

Dramatizace: Setkání s cizím pánem
Při dramatizaci scénky je potřebná účast dvou dospělých osob (učitelka a někdo ze zaměstnanců školy). Učitelka děti vyzve, že pojedou na výlet do lesa. Děti si ze židlí sestaví autobus či vlak a vyjedou na cestu. Na okraji lesa

vystoupí. V části třídy jsou rozloženy obrázky zvířat, stromů, rostlin. Děti procházejí lesem, přecházejí po lávce – po kladině, obíhají stromy – kuželky, prolézají pod keři a skálami – pod částmi švédské bedny. Posadí se na kraji lesa a odpočívají. Učitelka by dětem ráda nabídla pohoštění, hledá po kapsách, ale bonbony zapomněla na stole doma. Náhle se z „křoví“ vypotácí „cizí pán“. Hned se zapojí do hovoru, směje se, nabízí dětem bonbony. Učitelka odmítá s poděkováním nabídku. Dětem vysvětlí, že pána neznají, tudíž si od něj nemohou nic brát. Za chvíli se pánovo chování změní, už se nesměje, mračí se, pláče. Je mu horko. Není mu dobře od žaludku, točí se mu hlava. Přesto se s dětmi vydá na procházku po lese. Děti poznávají zvířata. Pán sleduje a za chvíli se také přidá. Plete však názvy zvířat, chová se divně, zmateně. Nakonec požádá, učitelku o pomoc. Ta volá mobilním telefonem lékařskou pomoc. Pán se loučí, odchází na kraji lesa. Tam na něj čeká sanitka s lékařem.

Diskuze: Proč se ten pán choval tak podivně a zmateně? Co mohlo jeho chování ovlivnit? Viděl už jsi někoho, kdo se takto choval? Je správné odmítnout cizí dárky, zvláště cukrovinky, pokud osobu neznáme?

Poznámka – cílem rozhovoru je, aby děti poznaly, že pán nebyl nemocný, ale jeho chování bylo ovlivněno drogou, která může mít různou podobu – může vypadat jako léky, které lékař předepisuje, může být tekutý lét, který si člověk píchl stříkačkou do těla. Člověk je drogou očarován, chce ji stále víc a víc, protože myslí, že zapomene na své starosti a smutky. Opak je pravdou. Bez drogy je mu špatně, bolí ho žaludek, hlava, střídají se různé nálady.

Hra na Agorda: Jedno z dětí oblečeme do kostýmu. Ten bude chodit mezi dětmi a nabízet bonbony zabalené v alobalu a slibovat, že se budou cítit skvěle.

Podívej se, co tu mám,
jeden bonbon ti hned dám,
budeme se vznášet spolu,
nahoru a potom dolů.

Předem musíme děti upozornit, že bonbony mohou být zkažené a může nám být špatně jako Maxovi a cizímu pánovi. Kdo nechce, musí nahlas a zdvořile odmítnout: „Ne, nechci.“ Kdo nedokáže odmítnout, tomu Agord podstrčí prázdný alobal a musí do „nemocnice“ – určené místo ve třídě. Kdo dokáže odmítnout, nakreslí pro kamaráda v „nemocnici“ obrázek. Nemocné děti musí ležet, protože je strašně bolí břicho.

Když bylo Maxovi trochu lépe, uvědomil si, že Agord strašně páchne, pořád něco polyká, kouří, pije a potom se chová divně. Už nechce být jako on. Max dostal velký strach, že ho tahle divočina bude nutit znovu jíst ty ošklivé bonbony.

Nebezpečný dárek (Setkání s Drogerou)

Zajíček bude mít zítra narozeniny. Myška se vydala do města koupit pěkný dárek. Právě procházela po cestě okolo hřiště – a najednou na zemi něco zahlédla, zablesklo se to na slunci překrásně. Myška hup a už tu věc drží v pacičkách. Pomyslela si, že našla krásný dárek pro zajíčka.

Jenže ta věc nebyla žádný hezký dárek – byla to injekční stříkačka, kterou tu někdo pohodil. Taková věc je velmi nebezpečná, ale to myška nevěděla. Stále otáčela stříkačkou v ruce a dotýkala se lesklé jehly tak dlouho až se o její špičku píchla. Na prstíku se jí objevila kapka krve, píchlo to a zabořilo. Myška vypískla, velmi se zalekla a začala naříkat.

Zajíček se vydal do města, koupit dort na oslavu svých narozenin. Už z dálky slyšel svou kamarádku myšku, jak pláče. Hned myšku doprovodil k sobě domů, ranku očistil a zalepil náplastí, ale protože zajíci mají dobrý čich, tušil, že ta injekční stříkačka mohla být opravdu velmi nebezpečná.

Doprovodil myšku k lékaři, myška mu vše vypověděla. Pan doktor myšku ošetřil a moc se zlobil, že sahá na nebezpečné stříkačky. Myška musela každý den chodit k lékaři na kontrolu a opravdové injekce, které uzdravují. Bolístka se zahojila a žádná ošklivá nemoc jí nepřemohla.

Od té doby již nikdy nesahala na podobné neznámé věci. Vždyť na injekčních stříkačkách, které už někdo použil, je plno špíny a bacilů, které se mohou dostat do těla a způsobit vážné nemoci, které můžeme mít celý život.

Diskuse: Co bys udělal s nalezenou stříkačkou? Proč se musíme podobným věcem vyhýbat? Šlo to vyřešit jinak, než to udělala myška? Víš, kdo nebezpečné injekční stříkačky může odstranit? (policie)

Experimentální hra s barvou – „Drogero, objev se!“

Na podlahu položíme velký kus papíru. Děti sedí kolem. Je vhodné, pokud se jim podaří dohodnout se na společném postupu při vytváření zajímavého obrazu. Jaké barvy má Drogera, jaký tvar? Na velký arch papíru mohou barvu přímo vymačkat z tuby či láhve, roztírat prsty nebo hadříkem, navzájem mísit 2 – 3 odstíny barvy a pozorovat vznik nových. Do kelímku nalijeme, trochu naředěné barvy a pohybujeme jím nad papírem. Děti sledují barevné cestičky, které se vytváří na papíře.

Po dokončení si obraz prohlédneme. Děti vyprávějí o tom, jaké barvy a tvary zvolily a proč.

4) Příběh – „DIVOČINA SUMSISAR (rasismus)

- Cíl: Vytvoření povědomí o existenci ostatních kultur a národností.
- Výstup: Uvědomit si, že všichni lidé mají svoji hodnotu, přestože se mohou navzájem lišit vzhledem, chováním, způsobem života.
- Pomůcky: 4 barevná prostěradla, encyklopedie.

Třetí divočina řekla: „Já jsem Sumsisar!“ A spustila na Maxe svůj strašlivý řev (představte si, že jsme divočiny, a zkusíme si také pořádně zařvat)

a cenila své strašlivé zuby

(děti vycení zuby),

koulela svýma strašlivýma očima

(přidáme zakoulení očima)

a tasila své strašlivé drápy

(napodobíme drápy).

Sumsisar byla celá bílá a začala si prohlížet Maxe ze všech stran

(děti si prohlédnou kamaráda po své pravé nebo levé straně, jaké má vlasy, oči, barvu kůže a mají jednoduše jednou větou říci, co se jim na kamarádovi líbí).

„Jsem nejlepší divočina ze všech“, řekla Sumsisar, „jsem celá bílá, nikdo není lepší než já.“ A Max si také přál být bílý a nejlepší ze všech.

- Diskuse: Měla divočina pravdu? Je lepší než ostatní? Jsou bílí lidé lepší než ostatní?
- Pohybová hra: Jedno zvolené dítě si přehodí přes sebe prostěradlo v určité barvě (bílá, žlutá, černá a hnědá), posadí se na židličku a odřikává:
Hnědou kůži já teď mám, nevím, co s ní udělám? (bílou, žlutou, černou)
Děti: Čím ji šiješ? (děti jsou v druhé polovině herny)
Odpověď: Hnědou, nití! (bílou, černou, žlutou)
Děti: Koho z nás teď asi chytíš? (na tato slova dítě vybíhá a ten, koho chytí, dělá jinou barvu kůže)
- Činnost: práce s knihou – vyhledat v encyklopediích různé rasy, které se liší barvou kůže.
- Činnost: Spolu s dětmi upečte dva různé druhy piškotu, jeden světlý a jeden tmavý, s kakaem, každý dostane ochutnat, vysvětlíme, že je to jako s lidmi, někteří mají světlou kůži, jiní tmavou, ale jinak jsou úplně stejní, mohou být dobří i špatní.
4 vejce, 5 lžic horké vody, 120 g moučkového cukru, 180 g polohrubé mouky, 1 lžička prášku do pečiva, kakao. Žloutky nejdříve rozšleháme s horkou vodou, postupně přidáváme cukr, z bílků ušleháme sníh, se zbylým cukrem, postupně do žloutkové pěny přidáváme sníh a mouku s práškem do pečiva. Pečeme při teplotě 170°C.

Najednou začalo pršet a pod divočinou se udělala obrovská bílá louže. Max poznal, že Sumsisar lhala. Ve skutečnosti není vůbec bílá, ale úplně stejná jako ostatní divočiny, možná ještě o něco ošklivější. Sumsisar se rozzlobila, že už není bílá a Max dostal strach.

5) Příběh – Divočina Anakiš (šikana)

- Cíl:** Rozvoj a posilování morálních hodnot a pro-sociálního chování.
- Výstup:** Porozumět běžným citovým projevům a přiměřeně na ně reagovat. Uvědomit si, že ne všichni lidé respektují pravidla chování, a umět takové chování odsoudit.

Čtvrtá divočina řekla: „Já jsem Anakiš!“ A spustila na Maxe svůj strašlivý řev
(představte si, že jsme divočiny, a zkusíme si také pořádně zařvat)

a cenila své strašlivé zuby

(děti vycení zuby),

koulela svýma strašlivýma očima

(přidáme zakoulení očima)

a tasila své strašlivé drápy

(napodobíme drápy).

„Jsem nejhorší divočina ze všech divočin,“ řekla Anakiš a znovu příšerně zařvala. Maxovi se líbilo, jak umí tahle divočina rvát a také, že se jí ostatní divočiny bojí. Agord, Sumsisar, dokonce i Eserga.

Všichni se Anakiši báli. Anakiš se zpočátku tvářila na Maxe přátelsky, ale postupně byla zlomyslnější a zlomyslnější a prováděla Maxovi různé neplechty. Až nakonec Maxe zavřela do svého domku a nechtěla ho pustit.

- Diskuse:** Co všechno mohla Maxovi provádět? Už jste někdy něco takového také provedli? Kdo už provedl nějakou zlomyslnost, co je to vlastně zlomyslnost? Užitečnou pomůckou k tomu, aby se děti rozpovídaly, může být osobní příklad.

- Hra:** Děti jsou shromážděny na jedné straně herny, na druhém konci je Anakiš (napoprvé opět učitelka)
Anakiš: Zlá jsem, zlá jsem divočina, bojíte se mě?
Děti: Ne.
Anakiš: Tak mi to dokažte
Anakiš začne děti honit, koho chytí, ten zůstane stát a čeká na vysvobození.
Vysvobodit ho moou ostatní děti, které ho pohladí po obou tvářích.

Max dostal strach, že ho Anakiš nepustí.

Max řekl: „Ticho!“ a zkrotil divočinu svým kouzelným trikem – upřeně se zadíval do jejich žlutých očí, ani nemrkl. Divočiny poznaly, že je Max přemohl, a tak se polekaly, že ho nazvaly nejdivočejší divočinou ze všech, a prohlásily ho svým králem. „A teď“ zavolal Max, „spusťme divoký tanec!“

- Činnost:** Taneční improvizace na vhodnou hudbu v rychlejším rytmu.

„A už dost!“ řekl Max a poslal divočiny bez večere spát. Maxovi, králi všech divočin, bylo náhle smutno a zatoužil být tam, kde by ho někdo měl ze všech nejraději. Pak ucítil z druhé strany světa něco dobrého jídla a nechal už být králem tam, kde žijí divočiny. Ale divočiny nařikaly: „Prosíme tě, neopouštěj nás – máme tě rádi. Samou láskou tě sníme!“ ale Max řekl: „Ne“. Divočiny spustily svůj strašlivý řev a cenily své zuby a koulely strašlivýma očima a tasily své strašlivé drápy, ale Max se nedal zastrašit. Rozloučil se a odešel pryč.

6) Příběh – „SETKÁNÍ S ALKOHOLÍNEM“

- Cíl:** Seznámením s nebezpečím pro naše zdraví.
Seznámením s konkrétními negativními důsledky požívání alkoholu na lidský organismus.
- Výstupy:** Rozlišovat co prospívá nebo škodí zdraví.
Odmítat společensky nežádoucí chování.
Uvědomit si nebezpečí.
Poznat důsledky chování.
Chovat se obezřetně.
- Pomůcky:** Prázdná láhev od alkoholu, kus látky, sklenička, fix, obrázky o našem těle, čaj instantní, sáčekový, ovocné čaje, citrusové ovoce, pitná voda, sirup, nádobí, rychlovarná konvice, hrnečky.

Byl horký letní den. Myšku přepadla velká chuť na lesní jahůdky. Napadlo ji, že půjde do lesa a natrhá košíček plný jahůdek. Doma z nich upeče jahodový koláč a na hostinu pozve i kamaráda zajíčka. Vydala se tedy do lesa, stále nacházela červené jahůdky. Cesta ji vedla dál a dál až zašla hluboko do lesa. Byla velmi unavená, dostala hlad i velkou žízeň, ale jíst jahůdky jí bylo líto, chtěla je přinést domů na koláč.

V křoví zahlédla cosi lesklého, byla to láhev a v ní voda! Myška se zaradovala, láhev, tu asi vytrousil houbař. Otevřela láhev a zhluboka se napila. Uvnitř však byla velmi podivná voda – byla pálivá, přímo ohnivá. Myška se rozkašlala, za chvíli to bylo ještě horší. Motala se jí hlava, vše se kolem začalo točit. Téměř upadla na zem, bylo jí špatně od žaludku. Jen ztěžka se vydala po cestě zpět. Blížil se večer, myška sedla na pařízek a usnula. Hrozilo jí velké nebezpečí – co kdyby jí tu objevila hladová liška nebo vlk? Ale myška žádné nebezpečí nevnímala, byla omámená ohnivou vodou.

Zajíček marně čekal myšku přede dveřmi jejího domku. Bylo mu velmi divné, že se stále nevrací z lesa, a tak se ji vydal hledat. Myšku našel spící na pařízku uprostřed lesa. Nedokázal jí probudit, musel si ji naložit na záda a pomalu ji odnášel domů. Myška na chvíli procitla, ale mluvila velmi nesrozumitelně a nejasně. Zajíček ji uložil do postýlky a na čelo položil mokrý obklad.

Ráno se myška probudila a velmi se divila, že spala v cizí postýlce. Nic si z předchozího dne nepamatovala. Stále ji bolela hlava a nebylo jí dobře od žaludku. Zajíček myšce uvařil hořký čaj. Později si vzpomněla, že v lese vypila z láhve podivnou ohnivou vodu, zajíček moc huboval a myška musela slíbit, že příště bude pít jen vodu ze studánky, kde teče čistá a pramenitá vodička.

- Rozhovor:** Co vypila myška? Můžeme vypít vše, co najdeme? Jaké nápoje pít děti a jaké nápoje dospělí? Co ohnivá voda myšce způsobila? Mohla by to způsobit i dětem? Atd.

- Činnost:** Na stolku stojí láhev. Co v ní asi je? Děti se mohou podívat, vzít jí do ruky, hádají, tipují. Učitelka pozvolna vytahuje kousek látky z láhve, až ji vytáhne úplně. Přehodí si látku přes ruku tak, aby se objevil obličej Alkoholína. Alkoholín je osvobozen a ihned začne lákat děti. Zve je na hostinu a chce jim nalít skleničku dobrého nápoje. Učitelka připomíná příběh myšky a varuje děti. Alkoholín je velmi nebezpečný. Nejdříve nás dokáže rozesmát, po více skleničkách se člověk začíná motat, dostane závrať, může upadnout na zem. Změní se jeho nálada, může být zlý a nebezpečný. Alkoholín mu našeptává, aby prováděl samé ošklivé věci. Tajně mu přitom ničí jeho tělo – třeba játra, která tvrdnou a stále hůře čistí krev. Dokonce ničí i mozek, který řídí celé tělo

– zhoršuje se paměť, člověk se celý třese. Člověku rozumu ubývá. Alkoholín jej celého ovládá. A to je nebezpečné zvláště na silnici. S Alkoholínem se řídit nesmí. Takový řidič způsobí snadno dopravní nehodu. Lépe je si s Alkoholínem nezačínat a nechat jej bez povšimnutí ve sklenici. Učitelka opět zastrkuje Alkoholína zpět, ten se brání, zlobí se, ovšem marně.

Děti si mohou prohlédnout obrázky jater a mozku, ukázat si místa na těle, kde se tyto orgány nacházejí. Samy mohou vyjádřit své postřehy. Společně s učitelkou vymýšlí alternativu zdravého nápoje bez alkoholu.

Činnost: Na stolku připravíme různé potraviny pro přípravu nápojů – sirup, ovoce, sodu, minerálku, různé druhy čajů apod. Děti poznávají všemi smysly – mohou osahat, očichat i ochutnat některé produkty. Poznávají jejich původ – z čeho se vyrábějí, odkud se dovážejí apod. Společně pomohou připravit několik druhů zdravých nápojů bez alkoholu. Mohou vymačkat na lisu citrusy, míchat nápoje z prášku, granulí, sirupu i ovocné šťávy. Ovocné nápoje z citrusů dle chuti lehce přisladíme. S rychlovarnou konvicí a horkou vodou manipuluje pouze učitelka a dodržuje bezpečnostní pravidla, aby nedošlo k úrazu dětí. Po ukončení přípravy nápojů děti ochutnávají. Mohou i se zavřenýma očima hádat, co pily. Samy vyprávějí o tom, co jim nejvíce chutná, co pijí doma, kdy a kolik doma vypijí skleniček (hrníčků) nápoje.

Použitá literatura:

BREUIL, J.: BREUIL, J. Filipova dobrodružství. Advent – Orion, Praha 1996

HRUŠKOVÁ Hana. Příběh jako nástroj v prevenci sociálně patologických jevů v mateřské škole in KAFOMET PRO MATEŘSKÉ ŠKOLY. 1. vyd. Stařeč: INFRA, s. r. o. 2009. 26. Aktualizace, PRJ-020.3. ISSN 1801-853X.

NOVÁKOVÁ, D. Panenka Jablenka a kluk Viktor. Institut Filia. Praha 1999

ŠPAČKOVÁ, R. Vím co mi škodí – setkání s Alkoholínem. KAFOMET pro mateřské školy, 2003, TC-013.2. Třebíč: Infra – Ing. Petr Hodek. ISBN 80-86666-21-2

ŠPAČKOVÁ, R. Setkání s Drogerou. KAFOMET pro mateřské školy, 2003, TC-014.2. Třebíč: Infra – Ing. Petr Hodek. ISBN 80-86666-21-2

Zpracovala: Bc. Tereza Rehnová, DiS.